

PARIS den 27 oktober.

Men verspreidt over beurs het gerucht, dat de heer Odillon Barrot zijn ontslag neemt en dien ten gevolge het ministerie oververanderd blijven zal.

De heer Eugène d'Harcourt is tot ambassadeur bij Spanje en de heer de Rumigny tot minister plenipotentiaris te Berlijn benoemd.

Overmorgen vertrekt de maarschalk Maison als ambassadeur naar Weenen.

De president van de Kamer der Pairs heeft zich eergisteren en gisteren met de commissie van instructie naar Vincennes begeven, om er de gewezen ministers te verhooren. Het verhoor van den prins de Polignac moet zeven uren en dat van den heer de Peyronnet drie uren hebben geduurd. Dat van den heer de Guernon Ranville is nog niet geëindigd en heden moet de heer de Chantelauze verhoord worden.

De generaal de Bourmont is in de eerste dagen dezer maand met zijne beide zonen te Malaga van Algiers aangekomen.

Er loopt een gerucht, dat de spansche generaal Juanito, die gefaast was de bewegingen van Mina in het oog te houden, de zaak des Konings verlaten en de partij der misnoegden gekozen zou hebben. Mina was, volgens de laatste tijdingen, steeds te Lesaca en werd in zijn rug door Valdés gedekt, die te Bera post gevat had.

's GRAVENHAGE den 2 november.

Zijne Koninklijke Hoogheid de prins van Oranje is heden ochtend ten 9 ure van hier vertrokken. Men wil, dat Hoogstdezelve de reis naar Engeland heeft aangenomen.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is heden omstreeks twaalf ure vergaderd. Hunne Excellentien de ministers van justitie en van binnenlandsche zaken waren in de zaal tegenwoordig. Na dat op een ingekomen boekwerk het gewoon besluit was genomen werden de beraadslagingen geopend over het op heden aan de orde van den dag zijnde ontwerp van wet, tot krachtdadige beteugeling en bestraffing van bedrijven en woelingen, welke kwalijkgezinden zich zouden mogen veroorloven. Een aantal leden, en wel de heeren Luzac, op den Hooff, Donker Curtius, van Hemert, Beelaerts, de Jonge, Freis, Hoyneck, d'Escury, Luyben, van Boelens, van Foreest en Warin, hebben achtereenvolgens het woord gevoerd, waarvan de heeren van Foreest, Luyben, Hoyneck, van Boelens en Warin, om verschillende redenen, tegen de wet hebben geconcludeerd. De heer Luzac zou zich zijne stem voorbehouden, in afwachting van nadere inlichtingen van Zijne Excell. den Minister. Die Spreker verklaarde zich, onder anderen, tegen de straf van tentoonstelling, waardoor men gevaar zou loopen den schulden van de volkswoede bloot te stellen, en eene pijniging zou doen ondergaan, erger dan de straf zelve; of dat, in een tegenovergesteld geval, de ten toongeselde, als een martelaar wordende beschouwd, gevaar zou loopen door de menigte verlost te worden; hij had ook gewenscht, dat de artikels der wet van 10 april 1815, welke nu weder in werking worden gebragt, in de nieuwe wet waren ingelascht tot gemak der belanghebbenden, welke nu verplicht waren twee staatsbladen na te zien. De voornaamste andere bedenkingen, tegen de wet gemaakt, kwamen daarop neder, dat men in de slotbepaling van het 2de artikel eenige meerdere duidelijkheid verlangde; dat het koninklijk besluit van den 11 oktober laatstleden, als bevattende eenen provisionelen maatregel, die door wetsbepalingen vervangen moest worden, bij deze moest worden ingetrokken; dat men, bij kapitale misdaden, gelegenheid moest laten om zich, tot bekoming van gratie, aan den Koning te kunnen wenden, dat niet zou kunnen geschieden, indien, zoo als de wet voorschrijft, de executie binnen 24 uren, na het uitspreken van het vonnis, moet geschieden; dat de regtbanken, in plaats van uit vijf, uit zes regters behoorden te zijn samengesteld, op dat die als dan met eene meerderheid van vier tegen twee zouden kunnen stemmen. Andere leden, en daaronder de heeren Luyben en van Boelens, konden hunne stem niet geven aan eene wet, waarbij het uitspreken van de doodstraf aan vijf leden, waaronder zich soms procureurs zouden kunnen bevinden, bij het gemis van appel en cassatie, werd opgedragen. Ook de heer Freis zou in gewone omstandigheden tegen eene wet stemmen, waarbij de doodstraf kon toegepast worden zonder cassatie en beroep op gratie; thans echter, daar de vijand voor de deur stond, moest hij zijne eigene gevoelens aan den drang der omstandigheden opofferen. De heer Hoyneck vond de wet veel te zacht; het uitsteken van vlaggen en oproerkreten kon aanleiding tot bloedtoonen geven, waarbij honderden het leven zouden kunnen verliezen, en moest met den dood gestraft worden; de onderzanding had geleerd, dat zachte behandeling de misdaden vermeerderden en meer en meer het bloed hebben doen stroomen; men behoefde niet te vreezen, dat door noordnederlandsche regters misbruik van die straf zou worden gemaakt, en hij beriep zich deswege op de wet van 23 augustus 1799, toen de vijand in het land was, en maar éénmaal die straf is toegepast geworden. De sprekers, die voor de wet geconcludeerd hebben, hoopten en verwachtten daarvan alles goeds voor het Vaderland en meenden, dat zij een waarborg voor de maatschappij opleveren zou; onder die redenaars waren de heeren van Hemert en d'Escury van gevoelen, dat, met voor deze wet te stemmen, men in den geest der natie handelde; dat geene opoffering te zwaar moest geacht worden om het Vaderland te redden en de grondwet te handhaven, en dat dus alles, wat tot de nationale militia behoorde, moest opgeroepen worden; de eerste dezer sprekers voegde er bij, dat de ondervinding geleerd had, dat de doodstraf, bij de wet van 10 april 1815 vastgesteld, geene aanleiding tot misbruik had gegeven, maar beschouwd moest worden als in verband te staan met zoo vele andere maatregelen tot bevordering van het heil des Vaderlands. Zijne Exc.

de minister van justitie verdedigde de wet tegen de gemaakte aanmerkingen, en Zijne Excellentie de minister van binnenlandsche zaken sprak ook kort daarover en zeide, onder anderen, dat het aangevoerde van twee leden, omtrent de oproeping der hooge nummers van de nationale militia, ook hem Minister niet ontgaan was. De discussie gesloten en de wet in overraag gebragt zijnde, werd met 39 tegen 8 stemmen aangenomen en zal, zonder resumtie, naar de Eerste Kamer worden gezonden. Tegen hebben gestemd de heeren van Foreest, Luyben, Hoyneck, van Boelens, Jarges, Tssel de Schepper, Warin en Ingenhausz. De vergadering is zonder bepaald adjournement gescheiden. De nu aangenomen concept-wet is van den volgende inhoud:

Wij WILLEM enz.

Art. 1. De bepalingen van de wet van 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 en 33 van het wetboek op het strafregt worden toepasselijk verklaard op misdadige en bij die artikelen breder omschreven verstandhoudingen met inwoners of gezagvoerdere binnen de provincie en streken van ons Rijk, welke zich door opstand aan het wettig gezag hebben onttrokken.

2. Degenen, die, het zij door openbare gesprekken, uitroepingen of oproerkreten, het zij door het dragen of het uitsteken van oproerleuzen, het zij door het inzamen of verstrekken van gelden of anderen onderstand, ten behoeve van opstandelingen, of eindelijk door andere daden of door geschriften zullen getracht hebben oproer te verwekken, of opstand te begunstigen of uit te breiden, zullen worden gestraft met tentoonstelling en opsluiting (reclusie) voor den tijd van niet minder dan vijf en niet meerder dan tien jaren. Zullende deze straf, in geval van verzachtende omstandigheden, kunnen worden vervangen door eene gevangenis van twee tot vijf jaren; alles voor zoo verre de schuldigen, door het gevolg van gepleegd misdrijf, niet mogen vallen in de termen van strengere wetsbepalingen.

3. De straf van verbanning, bij onderscheiden artikelen van het wetboek van strafregt bedreigd, zal worden vervangen door die van tentoonstelling en opsluiting gedurende den tijd van vijf tot ten hoogste tien jaren.

4. Alle misdrijven, bij deze wet voorzien, mitsgaders die, waarvan in den 1sten titel, 1ste hoofdstuk van de 2de en 3de afdeeling van het 3de boek des wetboeks van strafregt, gehandeld wordt, zullen bij uitsluiting worden beregt op de wijze en met inachtneming der formaliteiten, voorgeschreven bij art. 3, 4 en 5 van de wet van 10 april 1815, welke artikelen bij deze wederom worden in werking gebragt.

5. De tegenwoordige wet zal van verbindende kracht zijn op den derden dag na dien der uitgifte van het Staatsblad, waarin zij zal zijn geplaatst; zij zal vervallen, indien zij niet vóór den eersten januarij 1832 bij eene wet zal zijn vernieuwd, of vroeger afgeschaffd of gewijzigd.

Laken en bevelen enz.

Zijne Majesteit heeft een besluit genomen, behelzende de volgende bepalingen:

De departementen van oorlog en binnenlandsche zaken zullen met gemeenschappelijk overleg verzamelplaatsen bestemmen, waarheen de dienstplichtigen van den 1sten ban der rustende schutterij zullen worden gedirigeerd. In deze verzamelplaatsen zal de formatie der compagnieën, bataillons en afdeelingen, op den voet bij het besluit van den 4 oktober (Staatsblad n.º 61) bepaald, plaats grijpen.

De gemeentebesturen zullen, op hunne personele verantwoordelijkheid, met den meesten spoed al de schutters, welke tot den 1sten ban der rustende schutterij behooren, zonder onderscheid, zelfs successievelijk, naar gemelde verzamelplaatsen moeten opzenden, en van deze verzending regtstreeks verslag doet aan den gouverneur der provincie en aan den militairen kommandant in de verzamelplaats.

De gouverneurs der provincien zullen, ieder voor zoo veel zijne provincie betreft, het noodig geoordeeld getal officieren, onderofficieren enz. voor de kaders der compagnieën en bataillons naar genoemde plaatsen zenden; kunnende het eventueel te ontbreken getal nader worden aangevuld en diegenen, welke overkomeet mogen zijn, later bij den 2den en 3den ban worden ingedeeld.

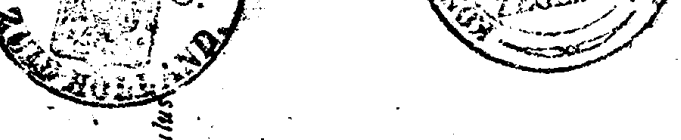
Bij aanvulling van artikel 9 van het besluit van den 11 oktober 1830, n.º 69, kunnen tot officieren daarbij worden genomen, behalve die der vorige rustende schutterijen, ten 1ste, de officieren der dienstdoende schutterijen, die zich tot de dienst buiten de gemeente hebben aangeboden en over welke niet is beschikt; ten 2de, officieren op non-activiteits-traktement, die zich tot het vervullen van active diensten aan het departement van oorlog hebben aangeboden, en daartoe nog geschikt zijn; en ten 3de, officieren, die vroeger hun eervol ontslag uit de dienst hebben genomen, en gedurende den tijd, dat de schutterijen onder de wapenen blijven, verlangen te dienen.

De in artikel 12 van het besluit van den 11 oktober 1830, n.º 69, bedoelde instructeurs kunnen mede, voor zoo veel noodig, in de voormelde verzamelplaatsen worden vereenigd, en hoe klein het getal ook moge wezen, zal, zoodra er eenige schutters zijn aangekomen, worden overgegaan tot het oefenen van hen in den wapenhandel, waarbij men zich uitsluitend zal bepalen tot het hoogst noodwendige.

De beide genoemde departementen zullen zorg dragen, dat in de verzamelplaatsen de noodige wapening voorhanden zij en de benoedigde kleedingstukken aldaar worden bijeengebragt of aangekocht, ten einde in de behoefte te voorzien.

Bij koninklijk besluit van den 23 oktober is bepaald, dat de gelden, ter bevordering der vrijwillige wapening, bij de plaatselijke besturen zullen worden bijeengebragt, en door die besturen, dagelijks of wekelijks, zullen worden gestort bij de agenten van den algemeenen Rijkskassier.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 2 dezer maatregelen vastgesteld van toezigt op personen of goederen,

STOOMPACKET-VAART TUSSEN ROTTERDAM EN LONDEN.

The King of the Netherlands, Kapitein John Slater, vertrekt van Rotterdam Zondag den 7 dezer, ten acht ure des morgens.

Adres bij J. VAN OMMEREN Fz., Kargadoor.

Te ROTTERDAM liggen in Lading: Naar SURINAME, het Nederlandsch nieuw gebouwd en gekoperd Tweedeks Brikschip Harmonie, Kapitein Paulus Rynbende; ook voor Passagiers.

Naar NEWCASTLE, het Engelsch Brikschip Pomona, Kapitein William Mc. Intosh.

Naar NEWCASTLE, het Engelsch Brikschip Ann, Kapitein W. Gordon.

Naar ALEMOUTH, het Engelsch Brikschip Beaver, Kapitein Jeremiah Cappel.

Naar MESSINA, het Nederlandsch Hoekerschip Frow Elizabeth, Kapitein Corn. van Gelderen Sr.

Naar LISSABON, het Nederlandsch Schip de Jonge Alida, Kapitein C. van Gelderen Jr.

Adres ten Kantore van KUIJPER, VAN DAM en SMEEER.

BEPALING van de AFVAART der STOOMBOOT ATTWOOD, Kapitein ROBERT STRANACK, voor PASSAGIERS en GOEDEREN, tusssen LONDEN en ROTTERDAM.

Van LONDEN naar ROTTERDAM elken Zondag. Van ROTTERDAM naar LONDEN: Dinsdag 9 November, des morgens 7 ure.

De zekerheid der Machinen van lage drukking dezer Boot, de goede en zindelijke inrigtingen, het ruime Dek en de bijzondere spoed, waarmede de overtocht geschiedt (doorgaans in 24 uren), als ook dat deze Boot nimmer met Goederen wordt overladen, zijn bekende daadzaken. Tot aanbeveling wordt geenszins de wederigeiging vereischt van zoodanige ongegronde en arglistige aantijgingen, welke door de Directie van eene andere Stoomboot geboezigd worden en welke ongetwijfeld door het Publiek naar waarde zullen worden geschat.

Nadere onderrigting te bekomen bij de Kargadoors { W. SMITH & Co. P. A. VAN E. S.

Te ROTTERDAM liggen in Lading naar LONDEN: De snelzelleende Schooner-Packet Earl of Clancarty, Kapitein John Mowle; vertrekt Saturdag den 6 dezer.

De snelzelleende Kortepacket Hayri, Kapitein R. Stevenson; vertrekt Donderdag den 11 dezer. Adres bij W. SMITH en Co., en J. VAN OMMEREN Fz., Kargadoors.

Te ROTTERDAM ligt in Lading: Naar STOCKTON, het Engelsch Brikschip Thomas en Martha, Kapitein Daily Scott Ransom; vertrekt zeer spoedig.

Adres bij P. A. VAN E. S., Kargadoor.

Te ROTTERDAM ligt in Lading naar LONDEN, om ten spoedigste te vertrekken, het snelzelleend Engelsch Packetschip Hope, Kapitein John Boxer. Adres bij CH. en J. F. CORNELDER Ha., Kargadoors.

UIT DE HAND TE KOOP twee Bruine MERRIE-PAARDEN, gelijkstands. Te bevragen bij B. SMITS, Mr. Smid, in de Geldersche-Juifrouwstraat, te Rotterdam.

